

Bellarmin. l.
3 de Eccl. c. 1.
§. secundò.

dispar: Act. 4, 12, & 15. 9. 11. Ephes. 4. 4. quod etiam Bellarminus ipse concedit.

IX.

V.
Bellarm. l.
4. de Notis
Eccl. c. 2. §. sed
dices.

Ecclesia Christiana, de qua nunc potissimum queritur, considerari ita solet, argumento locorum. Rom. 16. 1. 4. 5. 16. (id quod & Bellarm. admittit) vel Coniunctim, quatenus constat ex uniuersis & singulis, ingenue Christum, eiusque doctrinam per totum passim terrarum orbem profitentibus. Et sic cum Ecclesia V. Test. angustis Iudae terminis incluse; tum Particularibus Novi, quas omnes suo ambitu comprehendit, contradistinguitur: vulgoq; Orthodoxa, & per Synecdochen Catholica dici solet: Vel Diuina, quatenus in certo aliquo mundi loco cætus Christianorum singularis, aliàs magis, aliàs minus frequens, purus & conspicuus conspiciatur: ut nunc sunt Ecclesie Meridionales, Septentrionales; Germanicæ, Sarmaticæ; Heidelbergensis, Ostrorogana, &c. nec non fidelis cuiuslibet Patrisfamilias familia. Patres, Particulares etiam Ecclesias Orthodoxas, ἐπιθεδοξίας Hereticorum & Schismaticorum conuenticulis oppositas, propter ὀρθοδοξίαν, seu fidem & doctrinam verè Catholicam, Catholicas, Vniuersalesue, earumque Episcopos, ut & quosuis fideles Christianos, Catholicos, quadam Catechresti, nominare consueuerunt: prout videre est apud Lactant. Prosper. Aquin. Vincent. Lerinens. &c.

Lact. l. 4.
cap. 30.
Prosper. A-
quit. Tract.
Dimid.
Temp. c. 5.
Vincent.
Lerinens.
contr. Hæres.
c. 3. & 25.

X.

Causa Effi-
ciens.

Κύριον αἰτιον, & supremus Ecclesie author, est Deus vnus essentiâ, trinus Personis: PATER, Matth. 9. 38. 1 Petr. 5. 10. 1 Cor. 1. 9. & 3. 9. FILIUS, Matth. 16. 16. 18. Job. 10. 15. 16. Act. 20. 28. Eph. 4. 11. 16. & 5. 25. 29. Tit. 2. 14, & SPIRITUS. S. Job. 3. 5. Tit. 3. 5. 6. 1 Corinth. 12. 11 idque ex solâ εὐδοκίᾳ τῆς θελήματος αὐτοῦ, citra omne hominis meritum: 2 Tim. 1. 9. Eph. 1. 5. 6.

XI.

Media In-
terna & Ex-
terna.

Vtitur verò DEUS in colligendâ Ecclesia Mediis, cum Internis, virtute sc. sui Spiritus, qui electos ad S. communionem efficaciter, euocat: 1 Job. 1. 3. & 2. 20. 27. & 4. 13. nec non Fide, quâ electi vocationi Dei respondent; gratiamque sibi oblatam apprehendunt: Act. 26. 18. tum Externis, S. nimirum verbo: Iac. 1. 18. 1 Petr. 1. 23. & 2. 2. Verbiq; Administris, & dispensatoribus mysteriorum ipsius: 1 Corinth. 1. 4: qui idcirco, διοδομεῖντες, ἐρχίται, imò DEI ipsius συνεργοὶ nuncupantur, 1 Cor. 3. 9. 10.

XII.